

Gyermekmese?

Dániel könyve 6. fejezet - vázlat

A méd Dárius került a főváros, Babilon és környezete élére. Tisztartókat rendelt a birodalom irányítására, és azok fölé három igazgatót, hogy számot adjanak az ország dolgairól. Közülük az egyik Dániel lett, akinek nagy tisztességet szerzett a Babiloni Birodalom utolsó éjszakáján, Belsazar előtt tett bizonyágtétele. Sőt a király őt szándékozta az egész birodalom fölé helyezni, mert látta, hogy „rendkívüli lélek” van benne. De az igazgatók és a tisztartók irigykedtek a kimagasló jellemű idős (ekkor már kb. 84 esztendő) prófétára. „Igyekeztek okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de semmi okot vagy vétket nem találhattak, mert hűséges volt, és semmi fogatkozás, sem vétek nem találtatott benne.

Tudták, hogy a próféta rendszeresen imádkozik Istenhez, naponta tőle kér kegyelmet életéhez, munkájához. Elhatározták, hogy rábírák a királyt egy rendelet kiadására, amelyben megparancsolja, hogy harminc napig senki sem kérhet semmit se Istentől, se embertől, csak a királytól.

Dániel azonnal felismerte a törvényben az ellene irányuló ellenséges szándékot, de addigi életmódján és Istennel való kapcsolatán semmit nem változtatott. Bevádolták a királynál – aki csak most eszmélt rá, hogy miért is adatták ki vele azt a törvényt. Fájt neki hűséges szolgáját, Dánielt elítélni, de semmit sem tehetett a megmentéséért, mert a médeknel és a perzsáknál a törvények visszavonhatatlanok voltak (Lásd Dn. 6:8, 12; Eszter 1:19; 8:8).

A királyt ezen az éjszakán kerülte az álom. Már hajnalban felkelt és sietve az oroszlánok verméhez ment. Odaérve, szomorú hangon kiáltott Dánielnek:

- „...Dániel, az élő Isten szolgája! A te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-e szabadítani téged az oroszlánoktól? Akkor Dániel szólt a királynak:

- Király, örökké élj! Az én Istenem elbocsátotta az ő angyalát, és bezárta az oroszlánok száját, és nem árthattak nekem, mert ártatlannak találtattam öelőtte, és teellened sem követtem el, ó király, semmi vétket. Akkor a király nagyon megörült, és Dánielt kihozatta a veremből...

Dániel csendes, de bátor, határozott kiállásával arról tanúskodott, hogy semmilyen földi uralomnak nincs joga Isten és az ember közé állni, és hogy az Isten és törvénye iránti hűség felette áll minden más földi, emberi kötelezettségnek!